

Anant anant

JOAN BROSSA

A Núria Candela i el seu ben dir

Indefugiblement sempre he fet feina,
però infal·libablement també he fet festa.
El meu únic mirall ha estat la feina,
i la cendra del foc ha estat la festa.

He après de perdre'm en la meva feina
i retrobar-me en una immensa festa.
Ni mai la festa ha destorbat la feina
ni la feina ha pujat sobre la festa.

En sol i pluja tot ha anat en dansa.
Paisatges diferents s'han tornat un,
i un sol camí, sovint, s'ha tornat dos.

Faig quatre passes i em sé lluny. Veig un
quadrat sense angles ni costats. Sóc dos:
un que mira per dins com l'altre dansa.

BROSSA, Joan (1993): *Furgó de cua*. Barcelona: Quaderns Crema.